

NaDiRa Raporu 2023

İrkçılık ve Belirtileri

Ulusal Ayrımcılık ve
İrkçilik İzleme Raporu

Kısa versiyonu

Yayınlayan

NaDiRa Raporu 2023

İrkçılık ve Belirtileri

Ulusal Ayrımcılık ve
İrkçilik İzleme Raporu

Kısa versiyonu

Ulusal Ayrımcılık ve Irkçılık Monitörü (NaDiRa) nedir?

Ulusal Ayrımcılık ve Irkçılık Monitörü (NaDiRa), çeşitli veri kaynaklarına dayanarak Almanya'daki ayrımcılık ve ırkçılığın nedenleri, kapsamı ve sonuçları hakkında uzun vadeli güvenilir bilgi sağlamayı amaçlar. Bu temellere dayanarak ırkçılığa karşı etkili tedbirler geliştirir. Bugüne kadar Almanya'da ırkçılıkla ilgili veriler yetersiz kalmıştır. Uluslararası taahhütlere rağmen, ırkçılık ve ırkçılığın toplum üzerindeki etkileriyle ırkçılık ve ayrımcılıktan etkilenen (potansiyel) kişiler hakkında düzenli ve temsili anketlerin eksikliği gözlemlenmektedir.

NaDiRa, Almanya'da ilk kez ırkçılık ve ayrımcılıkla ilgili toplumsal gelişmelerin ve eğilimlerin kanıtlara dayalı şekilde tespit edilmesini sağlıyor. Temsili anketler izlemenin merkezi bir bileşenidir. Bunlar, nitel çalışmalar, deneyler ve tartışma verileri, yasal ve siyasi belgeler ve medyada yer alan haberlerin analizleriyle desteklenmektedir. NaDiRa çalışmalarının sonuçları ve ilgili eylem önerileri düzenli olarak rapor halinde yayınlanmaktadır. Bu raporlar siyasi karar alıcıların yanı sıra sivil toplum ve genel kamuoyuna yöneliktir. Hayatın belirli bir alanındaki ırkçılığı derinlemesine ele alacak düzenli bir izleme raporu planlanmaktadır. Uzun vadeli bir ırkçılık izleme programına hazırlık olarak, 2020 ve 2021 yılları arasında çeşitli konularda odak noktalarına ait toplam 34 kısa keşif çalışması yürütülmüş ve bunların sonuçlarının çoğu halihazırda yayınlanmıştır. İlk çalışma *Irkçı Gerçekler*'in yayınlanması önemli bir dönüm noktası olmuştur. Mayıs 2022'de *Almanya ırkçılıkla nasıl başa çıkıyor?* çalışması yayınlandı.

Bu izleme raporu, bu ilk çalışmanın üzerine hazırlanmıştır. Almanya'daki insanların ayrımcılık ve ırkçılıkla ilgili deneyimlerine adanmıştır. Rapor, ırkçılıktan doğrudan etkilenenlerin yanı sıra tüm nüfusun görüşlerini de içerir. Raporun odak noktası **sağlık ve sağlık hizmetleridir**. Koronavirüs salgını, sağlık hizmetlerinin herkes için eşit şekilde sağlanmadığını ve yerine getirilmediğini açıkça göstermiştir. Kaynakların dağılımı ve kamusal alandaki kutuplaştırıcı söylemler, sadece gruplar arasında yeni rekabetler ortaya çıkarmakla kalmayan toplumsal koşulları da yansıtıyordu. Irkçı düşünceler de görünür hale geldi, hatta özellikle Asya karşıtı ırkçılık şiddete dönüştü. Bu çerçevede, bu rapor hem öznel ayrımcılık ve ırkçılık deneyimlerini hem de toplumdaki yapısal engelleri vurgulamaktadır. Raporda ayrıca sağlık alanındaki ırkçı bilgi ve klişelere de dikkat çekilmektedir.

NaDiRa – Arka Plan ve Siyasi Önem

Temmuz 2020’de Alman Federal Meclisi, Alman Entegrasyon ve Göç Araştırmaları Merkezi’nde (DeZIM) bir Ulusal Ayrımcılık ve Irkçılık Monitörü kurulması için ilk kez finansman sağlamıştır.

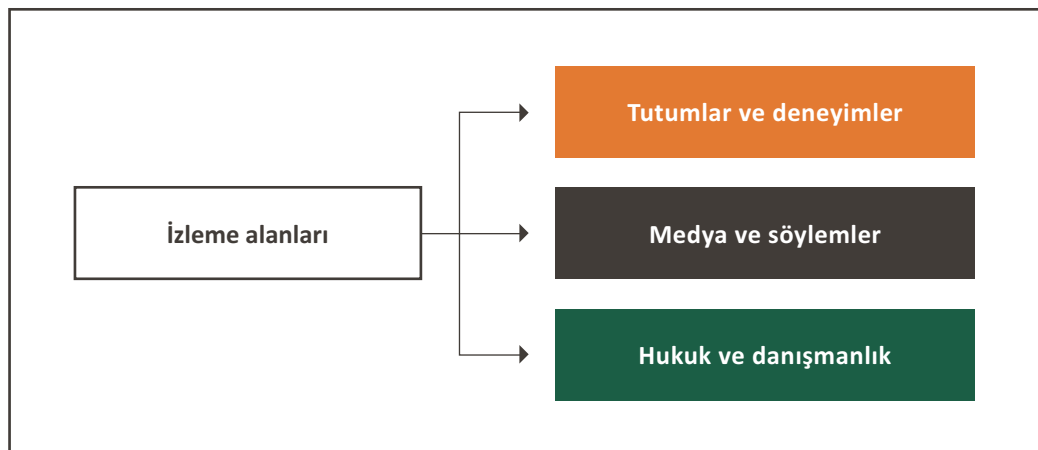
Yeniden birleşme ve 2020 yılları arasında Almanya’da en az 200 kişi ırkçı nedenlerle öldürüldü. Almanya’da 2000–2020 yılları arasında yaşanan çok sayıda göçmen karşıtı, ırkçı ve antisemit cinayet (NSU 2000–2007, Kassel 2019, Halle 2019, Hanau 2020) ve ABD’de George Floyd’un polis tarafından öldürülmesi, Almanya’da ırkçılığa dayalı şiddete karşı geniş bir protesto hareketini tetiklemiş ve Mart 2020’de dönemin Federal Hükümeti tarafından Aşırı Sağcılık ve Irkçılıkla Mücadele Komisyonu’nun kurulmasına yol açmıştır.

Bakanlar Kurulu, tedbirler kataloğunda “ırkçılık ve ayrımcılık karşıtı bir gözlemcinin, DeZIM Enstitüsü’nün kurumsal finansmanına perspektif transferi ile kalıcı olarak finanse edilmesini” onaylamıştır. Bu tedbirin sorumluluğu, DeZIM’i bakanlık araştırma merkezi benzeri bir kurum olarak finanse eden Federal Aile, Yaşlılar, Kadınlar ve Gençlik Bakanlığı’na (BMFSFJ) aittir. 2021’in sonunda kurulan mevcut federal hükümet de koalisyon sözleşmesinde ırkçılıkla mücadeleyi çok açık bir şekilde ele almaktadır: Irkçılık Monitörünün devamı bu raporda koalisyon partileri tarafından bir kez daha teyit edilmiştir.

NaDiRa İçeriği

NaDiRa, ırkçılığın nedenlerini, kapsamını ve sonuçlarını sistematik olarak kaydetmek ve zaman içinde haritalandırmak amacıyla üç alanı incelemektedir.

Şekil 1. İzleme alanları

© DeZIM

Genel kamuoyunun ve mağdurların tutum ve deneyimleri

Ülke çapında rastgele bir panel çalışmasında, Almanya’da ırkçı olarak işaretlenmiş grupların üyeleri de dahil olmak üzere yaklaşık 13.000 kişiye düzenli olarak ırkçı önyargılara yönelik bireysel tutumları, ayrımcılık ve ırkçılık deneyimlerinin yanı sıra öznel algıları ve yaşam gerçekleri sorulmaktadır. NaDiRa Çevrim İçi Erişim Paneli (NaDiRa. panel) hem anlık görüntü olarak temsili sonuçların hem de zaman içindeki değişikliklerin ve kısa vadeli eğilimlerin kaydedilmesini sağlamaktadır.

Medya ve söylemler

Medya verilerinin (örneğin ulusal günlük gazeteler) boylamsal analizleri, ırkçılığın kamusal söylemde ve medyada nasıl ele alındığını ve burada zaman içinde ne gibi değişiklikler görülebileceğini niceliksel ve niteliksel olarak analiz etmek için kullanılmaktadır. Ayrıca, ırkçı söylemin hareketliliğini ve dinamiklerini tanımlamak için çeşitli hedef grupların erişebildiği sosyal medya verileri analiz edilmektedir.

Hukuk ve danışmanlık

Proje, siyasi belgeleri, kanunları, yönetmelikleri ve diğer ilgili kaynakları analiz ederek mahkemelerin ırkçılık konusunu nasıl ele aldığını araştırmaktadır. ırkçılığın bir önyargı, bir bilgi bütünü ve örtük bir hukuki uygulama olarak Alman hukuk sisteminde nasıl eşit olmayan muameleye yol açabileceğini yeniden oluşturmaktadır. Ayrıca, ırkçılığa dayalı şiddet mağdurlarına ve eşit olmayan muameleye maruz kalanlara yönelik danışmanlık yapan, sosyal destek sağlayan ve yasal yaptırımlarını güçlendiren danışmanlık yapılarının sistematik olarak incelenmesi gerekmektedir.

Düzenli olarak değişen odak noktaları: “Sağlık”, “Konut”, “Eğitim” ve “İş Gücü”

Nüfus araştırmasında ve diğer çalışmalarda, sağlık, konut, eğitim ve iş gücü gibi merkezi yaşam alanları dönüşümlü olarak analiz edilmektedir. Amaç, ırkçılığın bu alanlarda nasıl görüldüğüne ve ne gibi sonuçlar doğurduğuna dair açıklamalar yapmaktır. Uzun vadede, yapısal dezavantajları ve eşitsizlikleri tespit etmek ve bunları derinlemesine çalışmalarla analiz etmek amacıyla bu merkezi yaşam alanlarının göstergeleri geliştirilecektir.

➔ **NaDiRa'nın çalışma yöntemi:**
Araştırma tasarımı ve sivil toplum katılımı

NaDiRa, sosyolojik tutum araştırması, sosyo-psikolojik ve deneysel önyargı araştırması, etniğe dayalı eşitsizlik araştırması ve ekonomik ayrımcılık araştırması gibi çeşitli araştırma alanlarını bir araya getirmektedir. Farklı metodolojik yaklaşımların bir araya getirilmesi, niteliksel olarak büyük ölçekli, doğrulanmış ve istatistiksel olarak kanıtlanmış veri toplanmasını sağlamaktadır. NaDiRa sürekli olarak yeni araştırma sonuçları sunmakta ve Alman ırkçılık ve ayrımcılık araştırmalarının yeniden kurumsallaşmasına önemli katkı sağlamaktadır.

Bilimsel teorik uzmanlık ve gerçeklere dayanan veri güvenliğinin yanı sıra, NaDiRa çerçevesinde ayrımcılık ve ırkçılığın kayıt altına alınmasına eşlik eden sivil toplum süreci temel öneme sahiptir. Bu süreç, ırkçılığa maruz kalanların bakış açılarının dahil edilmesini sağlar. Bunlar arasında ırkçılığa maruz kalan topluluklar, inisiyatifler, kuruluşlar ve derneklerden temsilciler yer almaktadır. Yüksek düzeyde kalite güvencesi sağlamak için araştırma soruları ve yöntemleri de düzenli olarak bilim dünyasında tanınmış uzmanlara sunulmakta ve tartışılmaktadır.

Temel bulguların özeti

I. Ayrımcılık deneyimleri oldukça yayılmıştır: Almanya'da nüfusun büyük bir bölümü bu durumu bildirmektedir. Ancak deneyimler türleri, sıklıkları, farklı gruplar arasında, ayrımcılık özelliklerine ve sosyal alanlara göre değişmektedir.

1. Bariz ayrımcılık, burada analiz edilen gruplar içinde en çok siyahileri etkilemektedir. Örneğin, neredeyse her beş siyahi kadından biri sürekli olarak (yılda birkaç kez veya daha fazla) tehdit veya tacize maruz kaldığını belirtirken (%19), bu oran siyahi erkeklerde %18'dir. Asyalı erkekler arasında bu oran %12, Asyalı kadınlar arasında ise %13'tür. Müslüman erkekler ve kadınlar için bu oranlar sırasıyla %13 ve %14'tür. Irksal kimlikle sınıflandırılmayan kadınlar arasında bu oran %11 iken, erkeklerde sadece %6'dır. Ayrımcılığa ilişkin kolayca fark edilmeyen deneyimler genel olarak daha sık görülmekte ve irksal kimlikle sınıflandırılan ve sınıflandırılmayan kişiler arasındaki farklar daha da belirginleşmektedir. Ayrıca bu durumu en çok siyahiler yaşamaktadır. Örneğin siyahi erkeklerin %37'si düzenli olarak korkuyla karşılandıklarını ifade etmektedir. Bu durum, irksal kimlikle sınıflandırılmayan erkeklere kıyasla dört kat daha fazladır (%9). Her beş siyahi kadından biri (%20), irksal kimlikle sınıflandırılmayan yaklaşık 30 kadından birine (%4) kıyasla, sürekli olarak korkuyla karşılandığını bildirmektedir. Müslüman erkekler arasında her dört kişiden birinden fazlası (%28) sürekli olarak korku hissettiklerini belirtmektedir. Müslüman kadınlar için bu sayı %15'tir. Buna karşılık, her beş Asyalı erkekten biri (%20) bu tür deneyimler yaşadığını söylemektedir. Asyalı kadınlar arasında bu sayı onda birdir (%10).

2. Ayrımcılık belirtileri: Ayrımcılık, yaş, engellilik veya kronik hastalık (*ability*), Almanca bilmeme, başka bir ülkeden göç etme, kulağa Almanca gelmeyen bir isim, dini aidiyet veya ten rengi (*race*) gibi çeşitli nedenlerle yaşanmaktadır; insanlar ayrıca cinsiyetleri (*gender*) veya cinsel yönelimleri nedeniyle veya sosyal sınıfları, gelirleri veya işsizlik (*class*) nedeniyle de ayrımcılığa uğramaktadır.

Irksal kimlikle sınıflandırılan kişiler, ayrımcılık deneyimlerinin çoğunu ırkçılığa, daha azını ise cinsiyetçilik ve sınıf ayrımcılığına bağlamaktadır. Aşağıdaki bilgiler ayrımcılık deneyimlerini bildiren kişilerle ilgilidir. Siyahi %68'i ayrımcılık nedeni olarak ten rengini gösterirken, bu oran cinsiyet için sadece %6, gelir için ise %20'dir. Siyahi kadınların %61'i ayrımcılık nedeni olarak ten rengini, %25'i cinsiyetini ve %15'i gelirini göstermektedir. Müslüman erkeklerin %54'ü ayrımcılığa maruz kalmalarının temel nedeni olarak dini ve %63'ü köken ülkeyi gösterirken, sadece %4'ü cinsiyeti ve %14'ü geliri göstermektedir. Müslümanların %24'ü ten rengini göstermektedir. Buna karşılık, Müslüman kadınların

%61'i en yaygın neden olarak dini gösterirken, bunu köken ülke (%56), isim (%37) ve kendi Almanca bilgisi (%32) takip etmektedir. Cinsiyet %21 oranında dile getirilmiştir. Asyalı erkekler için menşe ülke (%58), dil (%38) ve ten rengi (%32) faktörleri de ayrımcılık ve ırkçılığa maruz kalma konusunda cinsiyet (%4) ve gelir (%10) faktörlerinden çok daha güçlü nedenlerdir. Asyalı kadınlar için ayrımcılığın başlıca nedenleri köken ülke (%60) ve Almanca bilgisidir (%45). Cinsiyet (%30), yaş (%18) ve gelir (%13) de neden olarak gösterilmektedir.

Cinsiyet, yaş ve kilo, ırksal kimlikle sınıflandırılmayan kadınlar için en sık belirtilen üç ayrımcılık gerekçesidir. Bu kadınlar ayrımcılık deneyimlerinin %58'ini cinsiyetlerine, %38'ini yaşlarına ve %19'unu kilolarına bağlamaktadır. Bu grubun ayrımcılık deneyimlerinde dil ve din çok fazla rol oynamamaktadır. Yaş, kilo ve gelir, ırksal kimlikle sınıflandırılmayan erkekler için en yaygın üç ayrımcılık kriteridir. ırksal kimlikle sınıflandırılmayan erkeklerin %42'si ayrımcılık nedeni olarak yaşlarını, %19'u kilolarını ve %17'si gelirlerini göstermektedir. İşsizlik oranı sadece %4 olarak belirtilmiştir.

3. Sosyal ortamlar: Bireyler farklı sosyal ortamlarda (ırkçı) ayrımcılığa maruz kalmaktadır. Bu genellikle kamuya açık alanlarda, örneğin sokakta veya toplu taşıma araçlarında veya kulüp veya spor salonlarına girerken, ayrıca bankalar, ofisler, resmi daireler ve emniyette gerçekleşebilir. Ayrımcı ve ırkçı deneyimler sağlık sektöründe, örneğin hastanelerde veya doktor muayenehanelerinde de yaşanabilir. Siyahiler kamusal alanda ve polis tarafından orantısız bir şekilde (ırkçı) ayrımcılığa maruz kalmaktadır. Her iki siyahiden biri toplum içinde ayrımcılık ve ırkçılık yaşadığını bildirmektedir. Siyahi erkeklerin beşte ikisi (%41) polis tarafından (ırkçı) ayrımcılığa daha sık maruz kaldıklarını belirtmiştir. Siyahi kadınların üçte biri de (%34) bunu ifade etmektedir. Müslüman bireyler kamu kurum ve kuruluşlarında, poliste ve sağlık sektöründe sıklıkla ayrımcılığa maruz kalmaktadır. Müslüman erkeklerin üçte birinden fazlası (%39) emniyette, %51'i kamu kurum ve kuruluşlarında ve %36'sı sağlık sektöründe daha sık ayrımcılık ve ırkçılığa maruz kaldığını belirtmiştir. Müslüman kadınların %46'sı kamu kurum ve kuruluşlarında sık sık ayrımcılığa maruz kaldıklarını belirtmiştir. Polis iletişimde bu oran %25, sağlık sektöründe ise %35'tir. Asyalılar çoğunlukla kamu kurum ve kuruluşlarında ve toplum içinde ayrımcılık ve/veya ırkçılıkla karşılaştıklarını bildirmektedir. Asyalı erkek ve kadınların neredeyse %40'ı kamu kurum ve kuruluşlarında ayrımcılık ve/veya ırkçılıkla daha sık karşılaştıklarını bildirmiştir. Toplum içinde bu durum Asyalı erkeklerin %36'sı ve Asyalı kadınların %43'ü için geçerlidir.

II. Sağlık sektöründe düzenli olarak ayrımcılık ve ırkçılık deneyimleri yaşanmaktadır; buna ırksal kimlikle sınıflandırılmayan kişiler de maruz kalmaktadır.

1. Sağlık sektöründe olumsuz deneyimler bildirme olasılığı en yüksek olanlar

kadınlardır. Müslüman kadınların üçte ikisinden biraz fazlası (%68) kendilerine doktorlar veya diğer sağlık personeli tarafından diğerlerine kıyasla “daha adaletsiz veya daha kötü” davranıldığını belirtmektedir. %35’i “çok sık”, “sık sık” veya “bazen” anlamına gelen bu tür düzenli deneyimlerden bahsetmektedir. İrksal olarak sınıflandırılmayan kadınların %61’i diğerlerine kıyasla haksız ve kötü muamele gördüğünü bildirmiştir. Bunların %26’sı bu durumu düzenli olarak yaşamaktadır. Siyahi kadınların üçte ikisinden fazlası (%67) sağlık sisteminde kendilerine adil olmayan ve diğerlerinden daha kötü muamele edildiğini belirtmektedir. Bu siyahi kadınların %39’u bu deneyimi düzenli olarak yaşamaktadır. Asyalı kadınların %61’i sağlık sektöründe haksız ve kötü muameleye maruz kaldıklarını söylerken, bunların %29’u düzenli olarak bu muameleye maruz kalmaktadır. Siyahi erkeklerin %60’ı sağlık sisteminde ayrımcılığa uğradıklarını, %25’i ise düzenli olarak ayrımcılığa uğradıklarını belirtmiştir.

2. Temsili veriler, ayrımcılık deneyimlerinin doktor-hasta ilişkisi ve bir bütün

olarak sağlık hizmetleri üzerinde sonuçları olduğunu göstermektedir. İrksal olarak sınıflandırılan gruplardan her üç kişiden biri, şikayetleri ciddiye alınmadığı için doktorunu değiştirdiğini belirtmiştir (%34). İrksal olarak sınıflandırılmayan kişiler arasında, her dört kişiden sadece biri (%24) bunu bildirmektedir. Bu durumdan özellikle kadınlar etkilenmektedir. Müslüman (%39) ve Asyalı kadınların (%37) şikayetlerinin ciddiye alınmadığını düşünme olasılığı daha yüksektir. İrksal olarak sınıflandırılmayan kadınlar için bu oran %29 civarındadır. İrksal olarak sınıflandırılmayan erkekler de buna maruz kalmaktadır. Müslüman (%27) ve Asyalı erkeklerin (%25), ırksal olarak sınıflandırılmayan erkeklere (%19) kıyasla şikayetlerinin ciddiye alınmadığını söyleme olasılığı daha yüksektir. “Güneylilerin”, özellikle de İtalya, Akdeniz bölgesi ya da Balkanlardan gelenlerin acıya karşı özellikle hassas olduklarına dair ırkçı varsayım olan Morbus Mediterraneus, bu nedenle ırksal olarak sınıflandırılan tüm gruplar için geçerlidir ve bu nedenle “Morbus Aliorum” olarak tanımlanması daha doğru olacaktır. İrksal olarak sınıflandırılan grupların ötesinde, ırksal olarak sınıflandırılmayan erkekler hariç, herkese acılarını abarttıklarını atfetme eğilimi olduğu görülmektedir. İnsanlar ayrımcılığa uğramaktan korktukları takdirde doktora gitmekten de kaçınmaktadır. Her yedi siyahi kadından biri (%14), son 12 ay içinde, diğer insanlardan daha az ciddiye alınacaklarından veya daha az olumlu muamele göreceklерinden korktukları için tıbbi tedaviyi ertelediklerini veya tedaviden kaçındıklarını belirtmektedir. Her sekiz Müslüman (%13) ve Asyalı kadından biri (%13) de bu nedenlerle tedaviyi ertelemiştir. Siyahi erkekler arasında bu oran on ikide bir (%8) iken, Müslüman (%7) ve Asyalı erkekler (%7) için de benzer oranlar söz konusudur. İrksal olarak sınıflandırılmayan erkekler arasında yaklaşık her 30 erkekten biri (%4) ayrımcılık korkusuyla tedaviyi ertelemiş veya tedaviden kaçınmıştır.

3. Sağlık hizmetlerine erişim, bir deneyin de gösterdiği gibi, muayenehanelerdeki randevu sistemi nedeniyle de kısıtlanmaktadır. Nijerya veya Türkiye’de yaygın olan bir isme sahip kadın ve erkeklerin randevu taleplerine olumlu yanıt alma olasılığı, Almanya’da yaygın olan bir isme sahip kadın ve erkeklere göre açık ve belirgin bir şekilde daha düşüktür. Farklılıkların en çok psikoterapistler arasında belirgin olduğu görülmektedir.

4. Nitel ve katılımcı bulgular, ırkçı bilgi birikiminin sağlık sektöründe de mevcut olduğunu ve teşhis için sonuçları olabileceğini göstermektedir. Tıp eğitimine yönelik öğretim materyallerinde, aşağılayıcı tasvirlerle bağlantılı olarak ırksal olarak sınıflandırılan grupların olağanüstü biçimde temsil edildiğine rastlanabilmektedir. Bunlar, örneğin “aşırı alkol ve uyuşturucu tüketimi” veya “cinsel yolla bulaşan hastalık riskinin artması” ile ilişkilidir. Siyahi kadınlar sağlık hizmetlerinde aşırı cinselleştirildiklerini bildirmektedir. Sonuç olarak, siyahi kadınlara genellikle cinsel yolla bulaşan hastalıklar veya HIV enfeksiyonu için test yapılması önerilmektedir. Müslüman kadınlar, bağımsız bir cinselliğe sahip olmalarının engellendiğini bildirmektedir. Bu nedenle tıp uzmanları Müslüman kadınlara belirli sağlık hizmetlerini (CYBE testi gibi) uygulamak için hiçbir neden görmez.

III. Ayrımcılık ve ırkçılık da dolaylı olarak tüm topluma zarar vermektedir.

1. (İrkçi) ayrımcılık deneyimleri, mağdurların genel ve ruhsal sağlığına zarar vermektedir. Sıkça ayrımcılığa maruz kalmak, anksiyete bozuklukları veya depresif semptomların görülme olasılığının artmasıyla ilişkilidir. Aynı zamanda, bu kişilerin sağlık hizmetlerine erişimi daha zordur ve bu nedenle ayrımcılık ve ırkçılığa kadar uzanabilecek kısıtlama ve eksikliklerden doğrudan etkilenmektedirler. Maruz kalan kişilerin yanı sıra, (ırkçı) ayrımcılığın, örneğin ek sağlık maliyetleri ve çalışma saatlerinin kaybı yoluyla, bir bütün olarak toplum üzerinde de olumsuz bir etkisi olabilir.

2. İrkçiliğe maruz kalan kişiler, ırkçılığa maruz kalmayan kişilere kıyasla kurumlara ortalama olarak daha fazla güven duymaktadır. Sadece polis ve yargı konusunda neredeyse hiç farklılık yoktur. Ancak: Güven kaybı, (ırkçı) ayrımcılık deneyimleriyle bağlantılıdır: Dolayısıyla, ırkçı ayrımcılığa ilişkin somut deneyimler, ayrımcılığın bağlamı ve niteliği ne olursa olsun, belirli kurumsal alanlarda ciddi bir güven kaybına neden olabilir.

KÜNYE

Yayınlayan

Deutsches Zentrum für Integrations- und Migrationsforschung DeZIM e. V.

(Alman Entegrasyon ve Göç Araştırma Merkezi DeZIM e. V.)

Mauerstraße 76

10117 Berlin

+49 (0)30 2007 54 130

presse@dezim-institut.de

https://www.dezim-institut.de

Bilimsel Proje Yönetimi

Prof. Dr. Naika Foroutan, Dr. Noa Ha, Prof. Dr. Frank Kalter, Prof. Dr. Zerrin Salikutluk, Dr. Cihan Sinanoğlu

Redaksiyon

Patricia Piberger, Serpil Polat, Dr. Cihan Sinanoğlu

Proje Ekibi

Dr. Merih Ateş, Kira Bouaoud, Nora Freitag, Matilda Massa Gahein-Sama, Tanja Gangarova, Camille Ionescu, Dr. Muhtaba Ali Isani, Dr. Elisabeth Kaneza, Tae Jun Kim, Felicia Boma Lazaridou, Claudia Martínez, Patricia Piberger, Dr. Tanita Jill Pöggel, Serpil Polat, Julian Reich, Prof. Dr. Zerrin Salikutluk, Jondis Schwartzkopff, Dr. Cihan Sinanoğlu, Kien Tran, Dr. Susanne Veit, Dr. Hans Vogt, Lisa Walter, Rebecca Wandke

Çevirisi

Linguarum

Son Düzeltme

Eleni Pavlidou

Mizanpaj ve Dizgi

neonfisch.de

ISBN

978-3-911716-04-8

Atıf Önerisi

Alman Entegrasyon ve Göç Araştırma Merkezi (DeZIM) (2025): Irkçılık ve Belirtileri. Ulusal Ayrımcılık ve Irkçılık İzleme Raporu 2023. Kısa versiyonu. Berlin.

© Alman Entegrasyon ve Göç Araştırma Merkezi DeZIM e. V., 2025

Tüm hakları saklıdır.

Alman Entegrasyon ve Göç Araştırma Merkezi (DeZIM) entegrasyon ve göç, uzlaşma ve çatışma, toplumsal katılım ve ırkçılık konularında araştırmalar yürütmektedir. DeZIM Enstitüsü ve DeZIM araştırma topluluğundan oluşmaktadır. DeZIM Enstitüsü'nün merkezi Berlin-Mitte'dedir. DeZIM araştırma topluluğunda DeZIM Enstitüsü, Almanya'da göç ve entegrasyon üzerine araştırma yapan diğer yedi kurumla güçlerini birleştirmektedir. DeZIM, Federal Aile, Yaşlılar, Kadınlar ve Gençlik Bakanlığı (BMFSFJ) tarafından finanse edilmektedir.

Bu yayının içeriğinden ve ifade edilen görüşlerden yazarları sorumludur.

BMFSFJ tarafından desteklenmektedir

Funded by

Federal Ministry for
Family Affairs, Senior Citizens,
Women and Youth

as part of the federal programme

Live Democracy!

